

A decorative border of small yellow stars surrounds the text.

МАЧАК ТОША
У НАШИМ ПЕСМАМА
И ПРИЧАМА
(збирка ученика III/4)

Нови доживљаји мачка Тоше

У густој шуми у старом млину, живели су чича Триша и мачак Тоша. Чича Триша је био веома добар и волео је свог мачка, иако је био веома лењ. Мачак је волео свога газду, али није ловио мишеве и крао је сланину.

Чича Триша се много наљутио на Тошу када је видео да му је појео сланину. Окачио је тако високо да мачак није могао да је дохвати. Тоша је био бесан што више не може да краде сланину. Тога дана је поред млина прошло путујуће позориште. Мачак је појурио за њима и питао их да ли може да им се придружи. Пристали су. Мачак је одмах помислио да може да постане славан глумац. Прва улога му је била кратка. Публика је аплаудирала па је помислио: „Е, да ме сад види мој чича Триша“!. Убрзо су почеле Тошине муке. Глумио је у представи „Мачак у чизмама“. Обуо је чизме које су му биле неудобне, па се једва померао. Пошто је био лењ, није могао да научи текст. Публика је била разочарана. Избацили су га из позоришта. Тоша је бацио чизме и трчао ка млину. Схватио је да је лепо да буде мачак који лови мишеве.

Чича Триша је био срећан што се Тоша вратио. Загрлио га је и донео му комад сланине. Имао је с ким да прича. Нигде није било лепше него код чича Трише.

Нађа Миковић III/4

Мачак Тоша у чизмама

Мачак Тошо, живео је
Код доброг чича Трише,
По читав дан дремао,
Мишева све више.

Лењ је био да их лови,
Па је нашо посао нови.
С позориштем мачак оде,
У глумачке крену воде.

Замишљао себе,
Као глумца славног,
Да је глума лака,
Да му нема равног.

Мачак у чизмама
Била му је улога
Од чизама неудобних,
Заболе га нога.

Да научи текст,
није мого Тоша,
Па и глума његова,
беше много лоша.

Да постане глумац
Шансе било није,
Па се лењи мачак
од публике крије.

Нестали су брзо
Сви његови снови,
Вратио се чичи
Па мишеве лови.

Опрости му све
Доброћудни чича,
Спремио му сланиницу
Има с ким да прича.

Нађа Миковић III/4

ДОЖИВЉАЈИ МАЧКА ТОШЕ

Тоша је био дебели, лењи мачак старог деда Трише. Живели су у старој, трошној воденици. Више је Триша слушао мачка, него мачак њега. Дозлогрдио је старом деди и деда је решио да га научи памети. Отишао је на дужи пут и оставио га да се сам сналази.

Мачак Тоша је најпре данима плакао немајући шта да једе. Није му на памет падало да улови неког миша којих је било на претек. Једног дана, шетајући спазила су га деца- брат и сестра, Андреј и Ања. Био им је симпатичан, узели су га у наручје и однели својој кући. Мама се љутила, тата се љутио... сви су били против животиња у кући. Деца нису одустајала од своје намере. Мачак је остао, смешио му се брк. Андреј и Ања су му сваки час доносили свеже млеко, комад сира, сланинице, по који чварак... У међувремену су желели да се играју са њим. Мазили су га, вукли за брке, уши, проматрали његов реп. Тада се Тоша нервирао. Говорио би у себи: "Пустите ме да одремам! Где ће вам душа?" Деца су настављала са својом игром.

Највеће Тошино изненађење је било једно поподне када им је у посету стигла рођака Перса са својим сином који је на поводцу водио свог булдога. Тоша се наострешио као да је био укључен у струју. Помислио је: „Е мој деда, ово је нека твоја клетва. Нема Жуће, али ту је нови непријатељ! „

Деца су Тошу затворила у другу собу док гости не оду, схвативши да ако остане неће испасти на добро... Дани су пролазили, а Тоша је све више патио за својим дедом. Сваког дана је одлазио до воденице да провери да ли се деда Триша вратио. Заволео је Андреја и Ању, али није престао да мисли на свог деду.

Једног дана, када је почело све да зелени, њега је обасјало најјаче сунце видевши деду како вредно крчи око старог млина. Обећао је деди да ће се провреднети и да ће половити све мишеве. Помагао је деди, а помагали су му и Андреј и Ања. Заволели су деду као свог рођеног.

Заједничким трудом и радом су од Тоше направили једног доброг и вредног мачка. А мачак их је често подсећао на то како је баш он заслужан за њихово пријатељство.

Божидар Липовац III/4

Мачак Тоша

Био један мачак Тоша
вредео је баш три гроша.
Власник му је био деда Триша
Тоша њему лови миша.
И пас ту је звани Жућа
у дворишту њему кућа.

Живели су они лепо
некад сложно, некад гложно.
Није никад нико знао
кад ће лопов да долута
и мир њихов заколута.

Десило се једне ноћи
Триша спава, мачак дрема,
а пас Жућа одлутао чак до Срема.

Лопов дође, трчи, скочи
плот високи тад прескочи.
Јури лево, хита десно
по дворишту тражи бесно,
али празна торба оста.

Није да је време поста
већ сиромах деда Триша
ништа нема
осим мачке, пса и миша.

Маша Перепилиуц III/4

Доживљаји мачка Тоше

На крају села стари млин
поточић, шафрани и врба ред
а испред млина господар триша
с прекрасном ћуди, старина сед.

Љубимац његов
мачак се Тоша на сунцу зреје,
размишља како је топло и сјајно
боље него снег кад веје.

Подалје мало, крај оградe
исплетене од врбовог прућа
у хладу дрвета, старог храста
дрема делија, буволовац Жућа.

Старина Триша с навиком чудном
свађа се с мачком свакога дана
досадиле Тоши те грдне муке
крену са Шаровом у хајдуке.

Кренуше тако два друга
у непознато, у широк свет
љути на Тришу и газда Брку
спознаше тешку невољу и муку.

Размисли Тоша па рече:
Шарове, друже мој стари
овако сада стоје ствари,
хајдемо натраг у наш млин
ипак је Триша старина фин.

Сложи се Шаров: Правилно збориш,
само ћеш морати мишеве да ловиш.

У повратку спази их Триша
суза му у оку засја:
Тако ми класја
ове Тоше, ево мог момка,
највише га волим и тачка!

Антонија Настић III/4

Мачак Тоша

Спремио се Тоша мачак
да обиђе свет дугачак,
да упозна једну мачку
и на љу да стави тачку.

Решио је да се жени
жели живот да промени.
Тражио по целом свету,
да са њом проведе
живот у дуету.

Освојио Тоша мачку
и отишао у Немачку.
Пут је био дугачак
и тамо га чекао доктор мачак.

Овај мачак је без мане
и прича на све стране.
Какву мацу он сад има
морао је да прича свима.

Данашње су све мачке
изашле из школе ђачке.
Прошли су му дани славни
када је Тоша мачак био главни.

Тошо, Тошо, бубо лења
од скитања вајде нема,
без обзира на пут дугачак
остао си само мачак.

Анђела Бјелановић III/4

ДОЖИВЉАЈИ МАЧКА ТОШЕ

Тоша, Тоша, лењи мачак
кренуо на пут дугачак,
да пронађе лепу мачку
и ту стави тачку.

Ал' га мачка није хтела,
другога је заволела.
Он сав тужан иде кући,
целим путем све плачући.

После оде он до Чачка,
где је била друга мачка,
Тоша се ни њој не свиђа,
са другим се она виђа.

Е, мој Тошо, немаш среће,
ниједна те мачка неће.
И по ноћи и по дану
свака теби нађе ману.

ИВАН МАРКОВИЋ III/4

Авантуре с Тошом

Једног лепог ведрога дана,
кренуо ја с Тошом на пут дугачак,
не мислите да је то пас, ни крава.
То вам је мали, лепо мачак.

Тада стигли смо до Калемегдана,
Па ме Тоша запиташ кад на једну клуп седнем
-Који су оно зидови, статуе и кућице?
Ја одговорих: -Оно је највећи бедем.

Прешли смо миља и миља
И стигли до ливаде смиља.
Тошу заболеше ноге, па рече:
- Хајдемо кући, ускоро ће вече.

Тоша је био у праву.
Упитах га: -Што би се враћали мачку мој?
Он тада спретно одговори:
-Мука ми је, нисам баш сав свој.

И чека нас пред кућним прагом Триша
Па срећно и гласно рече:
-Уђи Тошо, уђи Ђорђе, ускоро ће киша,
Не само то, мрки је мрак и вече.

Тоша се окупа и у кревет леже,
А деда Триша се покрије и у себи рече:
-Нека све невоље од нас беже,
Ово је дивно и красно вече.

Ђорђе Јовановић III/4

Мачак Тоша

Био једном мачак чудан
И кад спава он је будан.
Нерадник је велик био,
Од рада се само крио.

Пријатеље своје воли,
ал' не може да одоли.
Сланина је њему преча,
Пријатељства нису већа.

Преварант је Тоша прави,
За мишеве он не мари.
Сланина је њему дража,
Мишеви су к'о бламажа.

Љут је сада деда Триша,
„Зашто мачак неће миша“
Појео му ручак цели
„Сад ће мачак да се сели!“

Па спремио једну врећу,
„Опростити Тоши нећу!“
Прошли Тоши леви дани,
Због сланине што га мами.

Живео је без по муке,
Сада мора у хајдуке.
Тако беше, децо драга,
Отиш'о је к'о без трага.

Засукао Тоша брке,
Мислио је нема фрке.
Нисмо знали где и куда,
Лутао је које-куда.

Ал' се Тоша врати,
Када и сам добро схвати.
Повијена дође репа
Жућа хоће да га шчепа.

Шаров не да да га дира,
Мачку треба мало мира.
А, Тришина сада срећа,
Никад није била већа.

Сланина је прошлост сада,
Створила се нова нада.
Грлише се дуго, дуго,
Пријатељи, шта би друго.

Тара Остојић III/4